

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 3 Ὀκτωβρίου 1939

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Ἀριθμὸς φύλλου 420

ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΟΙ ΝΟΜΟΙ

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ

ἐπὶ τοῦ Σχεδίου Ἀναγκαστικοῦ Νόμου «περὶ σημάτων».

Π ρ ὀ ς

τὴν **Α. Μ. τὸν Βασιλέα**

Μεγαλειότατε,

Ι. Παρ' ἡμῖν ἐπεδιώχθη ἡ προστασία τῶν σημάτων τὸ πρῶτον διὰ τοῦ Νόμου ΒΡΝΣΤ' τοῦ ἔτους 1893. Ὁ Νόμος ΒΡΝΣΤ', συναχθεὶς κυρίως ἐπὶ τῇ βασιί τῶν διατάξεων τοῦ Βελγικοῦ καὶ Γαλλικοῦ Νόμου, καθιέρωσε τὸ σύστημα, ὅτι ἡ κατάθεσις εἶναι ἀπλῶς δηλωτικὴ. Διὰ τῆς καταθέσεως παρείχετο ἡ προστασία, διότι παρήγετο τεκμήριον, ὅτι ὁ καταθέσας χρησιμοποιοῖ νομίμως τὸ σῆμα. Τὸ τεκμήριον ὅμως τοῦτο ἠδύνατο ν' ἀνατραπῆ δι' ἀναγνωρίσεως παρὰ τῶν Δικαστηρίων ἑτέρου προσώπου ὡς δικαιούχου τοῦ σήματος, ὅτε τὸ πρόσωπον τοῦτο, ἂν καὶ μὴ καταθέτης, προετιμᾶτο τοῦ μὴ δικαιούχου καταθέτου. Τὸ σύστημα τοῦτο ἀπέτυχεν ἐν τῇ παρ' ἡμῖν ἐφαρμογῇ, δι' ὃ ἐπεζητήθη ἡ καθιέρωσις τοῦ ἀντιθέτου συστήματος δηλαδή τοῦ συστήματος, κατὰ τὸ ὁποῖον μόνον ἡ κατάθεσις παρέχει δικαίωμα ἀποκλειστικῆς χρήσεως, ἢ ὁποῖα κατάθεσις γίνεται κατόπιν ἐλέγχου, διενεργουμένου παρ' ὀρισμένον διοικητικὸν ὄργανον. Τοῦτο ἐγένετο ἀρχικῶς διὰ τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 9)18 Σεπτεμβρίου 1920 καὶ εἶτα διὰ τοῦ Νομοθ. Δ)τος τῆς 2 Νοεμβρίου 1927, ὅπερ ἐκυρώθη διὰ τοῦ νόμου 3462 τῆς 10)20 Μαρτίου 1928. Καὶ ἐνῆ ἐπεδιώχθη ἡ καθιέρωσις τοῦ ἀντιθέτου συστήματος πρὸς τὸ ἀρχικῶς διὰ τοῦ νόμου ΒΡΝΣΤ' καθιερωθέν, ἐν τούτοις ἐν ἐπεζητήθη ἡ διατύπωσις νόμου ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ συστήματος τοῦ προελέγχου ἀλλ' ἐγένοντο τροποποιήσεις εἰς τὸν ἀρχικῶς ὑφιστάμενον νόμον ΒΡΝΣΤ', καὶ οὕτω παρέμειναν ἐν ἰσχύϊ διατάξεις, ἐφ' ὧν ἐβασίζετο τὸ σύστημα τὸ δηλωτικόν, ὡς ἡ διάταξις τοῦ ἀρθροῦ 12, συνέπειαι τούτου ἦτο νὰ περιέχωνται ἐν τῷ νόμῳ, ὡς σήμερον οὗτος ἰσχύει, διατάξεις ἀντιπρακτικαὶ καὶ νὰ προκληθῶσιν πλείστοι ἀμφισβητήσεις. Σκόπιμον ὄθεν ἐκρίθη ὅπως διὰ νέου νόμου, καθιερωθῆ σαφῶς τὸ σύστημα, ὅπερ ὀφείλει νὰ διέπῃ τὴν παρ' ἡμῖν προστασίαν τῶν σημάτων καὶ ἀρθῶσιν ὅλαι αἱ δημιουργηθεῖσαι ἀμφισβητήσεις, ἀλλὰ συνάμα νὰ ληφθῶσιν ὑπ' ὄψει αἱ νέαι ἀνάγκαι τῆς βιομηχανίας καὶ τοῦ ἐμπορίου, οὕτως ὥστε ὁ νόμος ν' ἀνταποκρίνηται εἰς τὰς σημερινὰς ἀπαιτήσεις τῶν συναλλαγῶν.

Ὁ νέος νόμος δὲν ἠκολούθησε τὸ σύστημα τὸ δηλωτικόν τὸ ἀκολουθηθὲν παρὰ τοῦ νομοθέτου τοῦ Νόμου ΒΡΝΣΤ', ἀλλὰ τὸ σύστημα ὅπερ ἐπαδίαξε νὰ καθιερώσῃ ὁ νόμος 3462, ἡ Εἰδικὴ ὅμως ἐπὶ τῆς Βιομηχανικῆς Ἰδιοκτησίας Ἐπιτροπὴ τῆς Νομοπαρασκευαστικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ὑπουργείου Δικαιοσύνης, ἡ συντάξασα τὸν παρόντα νέον νόμον, ἔχουσα ὑπ' ὄψει

τὰς ἀδικίας, τὰς ὁποίας δημιουργεῖ ἡ ἀπόλυτος ἐφαρμογὴ τοῦ συστήματος, καθ' ὃ ὁ πρῶτος, καταθέσας τυγχάνει προστασίας, περιελαθε διατάξεις διὰ τῶν ὁποίων ἐπιδιώκεται, ὅπως ἐξφανισθῶσιν τὰ ἄτοπα, τὰ δημιουργούμενα ἐκ τῆς ἀπόλυτου ἐφαρμογῆς τοῦ δημιουργικοῦ λεγομένου συστήματος, διότι ὅσον σῆμα καὶ ἂν ἐπιδιώκεται ἡ ἀσφάλεια τῶν συναλλαγῶν ἐν πρῶτον χάριν ταύτης νὰ ἐξφανισθῆ ἡ ἐντιμότης, διότι εἰς τοῦτο ὁδηγεῖ ἡ καθιέρωσις τοῦ ἀκρατοῦ συστήματος κατὰ τὸ ὁποῖον ἡ ἀποκλειστικὴ χρῆσις ἀνήκει μόνον εἰς ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος πρῶτος κατέθηκε τὸ σῆμα. Διατάξεις διὰ τῶν ὁποίων ἐπεδιώχθη ἡ ἀποτροπὴ τῶν ἀτόπων εἶναι ἡ διάταξις τοῦ ἀρθροῦ 3 παρ. 2, ἡ διάταξις τοῦ ἀρθροῦ 15 παρ. 1 περ. εε'. Ἐν τῇ καταρτίσει τοῦ νόμου ἐλήφθη κυρίως ὑπ' ὄψει ὁ τελευταῖος Γερμανικὸς νόμος τῆς 5 Μαΐου 1936 καὶ ὁ Ἰταλικὸς τῆς 13 Σεπτεμβρίου 1934.

II. Τὸ ἀρθρ. 1 δίδει τὸν ὄρισμόν τοῦ σήματος. Ψέγεται ἡ ἐν τῷ νόμῳ ἀναγραφὴ τοῦ ὁρισμοῦ τοῦ σήματος (ὅρα ἀνειθέτως Αὐστριακὸν νόμον), ἀλλὰ νομιζομεν, ὅτι ἐφ' ὅσον ὑπῆρχεν εἰς τὸν παλαιὸν νομὸν ὄρισμός τοῦ σήματος καὶ εἰς νεωτέρων νομῶν ἐπεζητήθη ἡ εὐρυνσις τῆς ἐννοίας αὐτοῦ, δὲν εἶναι σκόπιμος ἡ κατάργησις τοῦ ὁρισμοῦ.

Τὸ ἀρθρὸν τοῦτο εἶνε τὸ ἀντίστοιχον τοῦ ἀρθροῦ 1 τοῦ νόμου ΒΡΝΣΤ' ἀλλ' ἐκρίθη σκόπιμον, ὅπως διορθωθῆ ἡ διατύπωσις διότι τὸ σῆμα καθορίζει τὸν παραγωγόν, δὲν διακρίνει τὸ προϊόν.

Εἰς τὸ ἀρθρὸν 1 περιελήφθη ὡσαύτως καὶ ἡ διάταξις τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 9)9)1925 κατὰ τὴν ὁποίαν θεωρεῖται ὡς σῆμα καὶ ὁ τίτλος ἐφημερίδος ἢ περιοδικοῦ.

Εἰς τὸ ἀρθρ. 2 καθορίζεται τὸ περιεχόμενον τοῦ δικαιώματος. Τὸ περιεχόμενον ἐκ τοῦ νόμου δικαίωμα εἶναι τὸ δικαίωμα τῆς ἀποκλειστικῆς χρήσεως τοῦ σήματος, ἀπαγορευομένης εἰς πάντα ἄλλον τῆς χρησιμοποίησεως αὐτοῦ, δημιουργεῖται οὕτως εἰπεῖν ἐν μονοπώλιον. Μόνον ὁ καταθέτων το σῆμα αὐτοῦ συμφῶνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου δύναται νὰ ζητήσῃ, ὅπως ἀπαγορευθῆ εἰς πάντα ἄλλον ἡ χρησιμοποίησις τοῦ σήματος.

Τὸ ἀρθρὸν 3 καθιεροῖ τι δὲν δύναται νὰ γίνῃ δεκτὸν ὡς σῆμα. Τοῦτο συνετάγη ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἀρθροῦ 7 τοῦ νόμου 3462 τοῦ ἀρθροῦ 4 τοῦ Γερμανικοῦ Νόμου καὶ 76 τοῦ Ἰταλικοῦ νόμου.

Δὲν δίδεται εἰς τὸν νόμον ὄρισμός τοῦ κοινοχρήστου, ἀφίεται εἰς τὰ Δικαστήρια σημάτων νὰ καθορίσωσι τοῦτο, ἀλλ' ὡς τοιοῦτον δὲν νὰ χαρακτηρισθῆ τὸ σῆμα τὸ ὁποῖον δι' ὀρισμένα ἐμπορεύματα χρησιμοποιεῖται παρὰ πλείονων, οἱ ὁποῖοι ἀκούσθῃ τὴν αὐτὴν ἐπιχείρησιν, οὕτως ὥστε νὰ δύναται τις νὰ ἰσχυρισθῆ ὅτι τοῦτο σχεδὸν ἔχει καταστῆ ἐνδεικτικὸν εἶδος.

Περιελήφθη διάταξις κατὰ τὴν ὁποίαν δὲν εἶναι δεκτὸν πρὸς κατάθεσιν διονδήποτε σῆμα τοῦ ὁποῖου ἡ κατάθεσις ἀντίκειται εἰς τὴν καλὴν πίστιν. Ἡ καθιέρωσις τῆς διατάξεως ταύτης

της θα σταματήσει το άτοπον το παρατηρηθέν κατά την τελευταίαν τριετίαν, καθ' ἃ ἔμποροι διαπραγματευόμενοι τὴν ἀνάληψιν ἀποκλειστικῆς ἀντιπροσωπείας ὠρισμένων ἐμπορευμάτων ἀλλοδαπῆς παραγωγῆς ἔσπουδον νὰ καταθέσουν ἐπ' ἰδίῳ ὀνόματι τὸ διακρίνον τὰ ἐμπορεύματα ταῦτα σήμα, ἵνα οὕτω ἐξαναγκάσωσι τὴν ἑταιρείαν εἰς τὴν παραχώρησιν πρὸς τοὺς τῆς ἀντιπροσωπείας.

Διὰ τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 4 ἐκρίθη σκόπιμον, ὅπως λυθῶσι τὰ ἐκ τῆς ὁμωνυμίας προκύπτοντα ζητήματα. Ἡ καθιερωθεῖσα διάταξις εἶναι ὁμοία πρὸς τὴν διάταξιν τοῦ νόμου 184.

Τὸ ἄρθρον 5 ρυθμίζει τὰ τοῦ τρόπου τῆς καταθέσεως καὶ ἀπαριθμεῖ τὰ στοιχεῖα τὰ ὅποια ὀφείλει νὰ περιέχῃ ἡ ἔκθεσις καταθέσεως. Μετὰ τὴν ἐνέργειαν τῆς καταθέσεως πᾶσα τροποποίησις δὲν εἶναι ἐπιτρεπτή καὶ πᾶσα διόρθωσις μόνον διὰ νέας καταθέσεως δύναται νὰ ἐπέλθῃ.

Τὰ ἄρθρα 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12 καὶ 13 προβλέπουσιν περὶ τῶν Δικαστηρίων σημάτων, ἅτινα καθίστανται ἀρμόδια πρὸς ἔλεγχον τῶν σημάτων τῶν ὁποίων ζητεῖται κατάθεσις καὶ τοῦ τρόπου τῆς διαδικασίας τῆς καταθέσεως, ἧτις δύναται νὰ διαιρηθῇ εἰς τὴν αἴτησιν, ἔρευναν, δημοσίευσιν, ἀντιρρήσεις καὶ καταχώρησιν.

Ἐπεδιώχθη διὰ τῆς συνθέσεως τῶν Δικαστηρίων σημάτων καὶ τοῦ τρόπου τῆς διαδικασίας ὄχι μόνον ἡ ταχύτης, ἀπαραίτητον στοιχεῖον προκειμένου περὶ ἐμπορικῶν ὑποθέσεων, ἀλλὰ καὶ ἡ δημιουργία τῆς πεποιθήσεως περὶ τῆς ὀρθότητος τῆς κρίσεως, καθιερωθεισῶν ὅλων τῶν ἀπαραιτήτων πρὸς τοῦτο ἐξασφαλίσεων.

Τὸ ἄρθρον 10 ρυθμίζει τὴν ἀσκῆσιν τῶν ἐνδείκων μέσων καὶ τὰ τῆς προθεσμίας τῆς ἀσκήσεως αὐτῶν.

Τὸ ἄρθρον 15 προβλέπει περὶ διαγραφῆς τοῦ σήματος. Ἐκρίθη σκόπιμον, ὅπως συμπεριληφθῶσι μετὰ τῶν δικαιουμένων νὰ ζητήσωσι τὴν διαγραφὴν τῶν ἐμπορικῶν καὶ βιομηχανικῶν σημάτων καὶ τὸ Ἐμπορικὸν καὶ Βιομηχανικὸν Ἐπιμελητήριον καὶ τοῦτο χάριν τῆς γενικωτέρας προστασίας τοῦ Ἐμπορίου καὶ τῆς Βιομηχανίας. Δύναται νὰ ζητηθῇ ἡ διαγραφή α) ὅταν ὁ καταθέτης δὲν προέβῃ εἰς κυκλοφορίαν τῶν προϊόντων τῶν φερόντων τὸ σήμα, τοῦ ὁποίου ἐζήτησε τὴν κατάθεσιν, β) ὅταν ὁ δικαιούχος ἐπὶ ἔτος ἔπαυσε νὰ κυκλοφορῇ προϊόντα φέροντα τὸ σήμα καὶ γ) ὅταν ἡ ἐπιχειρήσις ἔπαυσε νὰ λειτουργεῖ. Διὰ τῶν διατάξεων ταύτων ἐπιποδίζεται ἡ παρ' ἑνὸς ἐπιχειρηματίου κατάθεσις πλειόνων σημάτων, πρὸς τὸν ἀποκλειστικὸν σκοπὸν νὰ μὴ δύναται νὰ χρησιμοποιήσων ταῦτα οἱ ἀνταγωνισταί.

Περαιτέρω ἐπιτρέπεται ἡ διαγραφή, ὅταν τὸ σήμα κατεστη κοινόχρηστον, ὅταν τὸ σήμα εἶναι γνωστὸν εἰς τὰς συναλλαγὰς ὡς διακριτικὸν γνώρισμα τῆς ἐπιχειρήσεως τοῦ αἰτούντος τὴν διαγραφὴν ἢ τῶν προϊόντων αὐτῆς.

Τὸ ἄρθρον 16 προβλέπει περὶ τοῦ τρόπου τῆς χρησιμοποίησεως τοῦ σήματος, ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὸ ἄρθρον 15 τοῦ Γερμανικοῦ Νόμου.

Τὸ ἄρθρον 17 ἐπιδιώκει τὴν προστασίαν τοῦ κοινού κυρίως ἐκ τῆς προσπάθειας πρὸς ἐμφάνισιν προϊόντων ὡς προερχομένων ἐξ ἀλλοδαπῆς ἐπιχειρήσεως. ἐνῶ πρόκειται περὶ προϊόντων κατασκευαζομένων ἐν Ἑλλάδι, δι' ἃ καθιερώθη ἡ ἀναγραφή Ἑλληνιστί, ἐὰν τὸ προϊόν κατασκευάσθῃ ἐν Ἑλλάδι. Εἰς τὸ ἄρθρον τοῦτο συμπεριλαμβάνεται καὶ ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου τοῦ Ἰταλικοῦ Νόμου, καθ' ἣν ἀπαγορεύεται εἰς τὸν ἔμπορον ἡ ἀφαίρεσις τοῦ σήματος τοῦ βιομηχάνου, ἐπιτρέπεται μόνον ἡ ἐπιπέλασις ἐπὶ τοῦ προϊόντος καὶ τοῦ ἰδίου σήματος.

Τὸ ἄρθρον 18 διευκρίνηται ἐπὶ τῇ βᾶσει τοῦ ἄρθρου 16 τοῦ Γερμανικοῦ νόμου, δι' αὐτοῦ ρυθμίζεται ὁ περιορισμὸς τοῦ δικαιώματος τοῦ δικαιούχου ὑπὸ τὴν αὐτονόητον προϋπόθεσιν τῆς τηρήσεως τῆς καλῆς πίστεως.

Τὸ ἄρθρον 19 προβλέπει περὶ τῆς διάρκειας τῆς προστα-

σίας. Κατὰ τὸν παλαιὸν νόμον ἡ ἀνανέωσις ἐζητεῖτο μετὰ τὴν λήξιν, ἥδη καθορίζεται ὅτι αὕτη ζητεῖται ἐντός τοῦ τελευταίου ἔτους τῆς προστασίας. Τὸ ἄρθρον 20 προβλέπει περὶ τῆς μεταβιβάσεως τοῦ σήματος. Ἐφίς ὑφίσταται ἐὰν τὸ σήμα πρέπει νὰ μεταβιβάσῃται μετὰ τῆς ἐπιχειρήσεως ἢ ἄνευ αὐτῆς. (Οἱ ὑποστηρίζοντες ὅτι τὸ σήμα δύναται νὰ μεταβιβάσθῃ καὶ ἄνευ τῆς ἐπιχειρήσεως, τῆς παραγωγῆς τὰ προϊόντα, ἐφ' ὧν ἐπιτίθεται τὸ σήμα, ὡς διακριτικὸν γνώρισμα, θεωροῦν τοῦτο ὡς ανεξάρτητον ἀγαθὸν ἀλλὰ ὁ νόμος περὶ σημάτων δὲν προστατεύει μόνον τὸν δικαιούχον τοῦ σήματος, ἀλλὰ ἐπιδιώκει ἐν τῷ δημοσίῳ συμφέροντι νὰ παρασῃ προστασίαν εἰς τοὺς ἀγορατάς, ἐφ' ὅσον ὅθεν τὸ σήμα οὐκ ἐν ἄλλο καταδεικνύει ἢ ὅτι τὸ ἐμπόρευμα προέρχεται ἐξ ὀρισμένης ἐπιχειρήσεως εἶναι ἀναγκαῖον, ὅπως ἀπαγορευθῇ ἡ χρῆσις τοῦ σήματος, εἰς τὴν περιπτώσιν καθ' ἣν τοῦτο, ἔπαυσε νὰ χρησιμοποιηθῆται πρὸς διάκρισιν τῶν προϊόντων τῆς ἐπιχειρήσεως, ἢ ὅποια τὸ πρῶτον ἐχρησιμοποίησε τὸ σήμα καὶ κατέστησε τοῦτο γνωστὸν εἰς τὸ καταναλωτικὸν κοινόν, ὡς ἐκ τούτου ἡ Ἐπιτροπὴ ἠκολούθησε τὸ παρὰ τῆς πλειοψηφίας τῶν Κρατῶν τῆς Ἑυρώπης θεωρούμενον ὡς ὀρθότερον σύστημα ὅτι τὸ σήμα μεταβιβάσεται μόνον μετὰ τῆς ἐπιχειρήσεως. Μόνον ἐφ' ὅσον μεταβιβάσεται μετὰ τῆς ἐπιχειρήσεως τὸ σήμα, δύναται νὰ λάθῃ καταχώρησις τῆς μεταβιβάσεως. Εἰς τὸ ἄρθρον τοῦτο περιεληφθῆ καὶ ἡ διάταξις τοῦ νεωτέρου Γερμανικοῦ Νόμου τῆς 5 Μαΐου 1936, κατὰ τὴν ὅποιαν πᾶσα συμφωνία ἢ ὅποια σκοπεῖ τὴν μεταβίβασιν τοῦ σήματος ἄνευ τῆς ἐπιχειρήσεως εἶναι ἄκυρος. Ὡσαύτως περιεληφθῆ καὶ ἡ διάταξις τοῦ νεωτέρου Γερμανικοῦ Νόμου κατὰ τὴν ὅποιαν ἡ μερικὴ μεταβίβασις τῆς ἐπιχειρήσεως, παρεχὲν δικαίωμα μεταβιβάσεως τοῦ σήματος.

Εἰς τὰ ἄρθρα 21, 22 καὶ 23 ρυθμίζεται ἡ τύχη τοῦ σήματος ἐν περιπτώσει θανάτου, διαλύσεως τῆς ἑταιρείας καὶ πτωχεύσεως. Τέλος προβλέπεται περὶ κατασχέσεως τοῦ σήματος.

Τὸ ἄρθρον 24 προβλέπει περὶ τῶν ἀγωγῶν, τὰς ὁποίας ἐχει ὁ δικαιούχος τοῦ σήματος πρὸς προστασίαν τοῦ δικαιώματός του περὶ ἀποκλειστικῆς χρησιμοποίησεως τοῦ σήματος. Θεσπίζεται τὸ δικαίωμα τῆς ἐγέρσεως τῆς ἀγωγῆς παραλείψεως, ὅπερ δὲν ὑφίσταται εἰς τὸν νῦν ἰσχύοντα νόμον.

Τὸ ἄρθρον 25 προβλέπει περὶ προσωρινῶν μέτρων. Διὰ τοῦ Νομοθετικοῦ Διαταγματος τοῦ 1926 παρεσχέθη τοιοῦτον δικαίωμα εἰς τὸν καταθέτην, ὥστε νὰ δημιουργηθῶσι δικαίαι ἐκδικαστικαὶ καὶ νὰ προκληθῶσι διαμαρτυρίαι τῶν Ἐμπορικῶν καὶ Βιομηχανικῶν Ἐπιμελητηρίων, ἀποτέλεσμα τῶν ὁποίων ὑπῆρξεν ὁ νόμος 3462. Ἄλλ' ὅσον καὶ ἐὰν διευκρινισθῇ ἐπὶ τῷ ἐξασφαλιστικώτερον τῶν δικαιωμάτων τῶν τρίτων ὁ νόμος, πάντως ἡ διατύπωσις αὐτοῦ δὲν εἶναι ἐπιτυχής. Ἄλλως τε δὲν δικαιολογεῖται ἡ δημιουργία ὅλων ἰδιαίτερας διαδικασίας προκειμένου περὶ τῶν συντηρητικῶν μέτρων εἰς τὰς ὑποθέσεις σημάτων. Ἐκρίναμεν ὅθεν σκόπιμον διὰ τοῦ ἄρθρου 25 νὰ καθιερώσωμεν, ὅτι ἐφαρμόζονται ἐπὶ σημάτων αἱ διατάξεις περὶ προσωρινῶν μέτρων, διάταξιν ἣν περιέχει καὶ ὁ νόμος περὶ ἀθεμίτου ἀνταγωνισμοῦ, ἀλλὰ πρὸς διόρθωσιν τοῦ ἀτέλετου, τὸ ὅποιον παρετηρήθη ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τῆς διατάξεως τοῦ νόμου περὶ ἀθεμίτου ἀνταγωνισμοῦ, νὰ θεσπίσωμεν τὸ δικαίωμα ἐφέσεως κατὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Προέδρου.

Ἀρμόδιον διὰ τὴν ὑπόβολην τῆς αἰτήσεως λήψεως προσωρινῶν μέτρων κατεστήσαμεν τὸν Πρόεδρον τῆς περιφερείας ἐν ἣ ἐβρίσκοντο τὰ προϊόντα ἐφ' ὅσον ἐν αὐτῇ ἔχει τὴν κατοικίαν του καὶ ὁ αἰτῶν τὰ προσωρινὰ μέτρα, ἄλλως ὁ αἰτῶν ὀφείλει ν' ἀπευθύνῃ τὴν αἴτησιν πρὸς τὸν Πρόεδρον τῆς ἑδρας τῆς ἐπιχειρήσεως τῆς κυκλοφορούσης τὰ προϊόντα τὰ φέροντα τὸ σήμα, ὅπερ ἀποτελεῖ παραποίησην, ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν βεβαιώσεως, ὅτι αὕτη καταφαίνεται ἐκ τῆς ἐπὶ τοῦ προϊόντος ἐπιπέλασεως.

Τὰ ἄρθρα 26, 27, 28 καὶ 29 προβλέπουσιν περὶ ποινικῆς διώξεως καὶ συνετάχθησαν ἐπὶ τῇ βᾶσει τῶν ἄρθρ. 6, 7, 8, 9,

11 του νόμου ΒΡΝΣΤ' ως ούτος έτροποποιήθη διά μεταγενεστέρων νόμων. Δέν έκρίθη σκόπιμον νά καταργηθῆ ἡ διά κρισίς μεταξὺ παραποιήσεως καὶ ἀπομίμησεως, διότι παρά τὸ ὅτι τὰ ἔρια μεταξὺ παραποιήσεως καὶ ἀπομίμησεως εἶναι δυσδιάκριτα ἡ νομολογία καθιέρωσεν ἡδὴ τὴν ἔνοιαν τῶν ἔρων τούτων καὶ δέν νομίζομεν, ὅτι θά ἔπρεπε νά μεταβληθῶσι τὰ πράγματα.

Τὸ ἄρθρον 30 αἶρει τὰς ἀμφισβητήσεις περὶ τῆς ἀρμοδιότητος τῶν τακτικῶν Δικαστηρίων. Τὰ τακτικά Δικαστήρια οὐδεμίαν ἀρμοδιότητα ἔχουν εἰς τὰς περιπτώσεις, εἰς τὰς ὁποίας καθίστανται ἀρμόδια τὰ Δικαστήρια σημάτων. Δέν δύνανται πλέον τὰ Δικαστήρια νά ἐρευνήσωσι π. χ. ἐάν ὑφίσταται ἡ ὄχι παραποίησης ἡ ἀπομίμησις, ἐάν τὸ Δικαστήριο σημάτων δέν ἐδέξατο σῆμα ὡς ἀποτελοῦν παραποίησιν ἢ ἀπομίμησιν προκατατεθειμένου τοιούτου.

Τὰ ἄρθρα 31—34 προβλέπουσιν περὶ τῆς συσκευασίας. Ἐκρίθη σκόπιμον ὅπως αἱ συσκευαστικαὶ διατάξεις περιληφθῶσι εἰς τὸν νόμον περὶ σημάτων λόγῳ τοῦ ὅτι διά τῆς συσκευασίας ἐπιτυγχάνεται ὡς καὶ διά τοῦ σήματος ἡ διάκρισις τῶν προϊόντων ὠρισμένης ἐπιχειρήσεως. Λόγῳ τῆς ἰδίας φύσεως τῆς συσκευασίας, τὰ τῆς κτήσεως τοῦ ἐπὶ τῆς συσκευασίας δικαιώματος ρυθμίζονται κατὰ τρόπον διάφορον τῆς κτήσεως τοῦ ἐπὶ τοῦ σήματος δικαιώματος.

Τὸ ἄρθρον 35 προβλέπει περὶ τῶν ἀλλοδαπῶν σημάτων.

Τὸ ἄρθρον 36 προβλέπει τὴν ἀντικατάστασιν τοῦ ὄγοι τοῦδε ἐκδιδομένου Ἐπισήμου Δελτίου δι' εἰδικῶν τεύχους τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως. Λόγῳ τῆς παρατηρηθείσης βραδύτητος περὶ τὴν ἐκτύπωσιν τοῦ Δελτίου.

Τὸ ἄρθρον 37 προβλέπει περὶ τῆς ὁμοιότητος τῶν μελῶν, τῶν τῶν Δικαστηρίων σημάτων.

Τέλος τὸ ἄρθρον 38 καθορίζει τὴν ἐννοίαν καὶ τὰ διατάγματα, τὰ ὁποῖα ἀπὸ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ νέου νόμου θά παύσωσι ἰσχύοντα. Ἐθεωρήθη δὲ σκόπιμον ν' ἀναγραφῶσιν λεπτομερῶς ἅπαντα αἱ καταργούμενα διατάξεις, καὶ συνάμα νά θεωρηθῶσιν κατηργημένα πάντα αἱ διατάξεις αἱ ἀντιτιθέμεναι εἰς τὸν νόμον. Προβλέπεται ἐπίσης ἡ ἔκδοσις Β. Δ. πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος νόμου δι' ὧν θά δύναται νά γίνῃ καὶ παρ' ἡμῖν ὁ καθορισμὸς τῶν προϊόντων εἰς κλάσεις ὡς τοῦτο γίνεται εἰς τὰς πλείστας τῶν ξένων νομοθεσιῶν.

Λαμβάνομεν κατὰ ταῦτα τὴν τιμὴν νά πασακαλέσωμεν τὴν Ἑμετέραν Μεγαλειότητα ὅπως εὐαρεστουμένη περιβάλῃ τὸ παρὸν σγέδιον νόμου διὰ τῆς Ἑψηφῆς Ἐγκοιτεῶς Τῆς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29 Σεπτεμβρίου 1939.

Εὐλαβεῖς τῆς Ἑμετέρας Μεγαλειότητος
θεράποντες

Οἱ Ἵπουργοὶ

Ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ἐπὶ τῆς Ἐθν. Οἰκονομίας
ΑΓΓΙΣ ΤΑΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ Ι. ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ

Ἀναγκ. Νόμος ὑπ' ἀριθ. 1998. 1939

Περὶ σημάτων.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἑμετέρου Ἵπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσταμεν καὶ διατάσσομεν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Κατάθεσις.

Ἄρθρον 1.

Ὅρισμός.

1. Σῆμα θεωρεῖται πᾶν σημεῖον χρήσιμον πρὸς προσδιορισμὸν τῆς προελεύσεως τῶν προϊόντων ἐξ ὠρισμένης ἐπιχειρήσεως βιομηχανικῆς, γεωργικῆς ἢ κτηνοτροφικῆς ὡς καὶ

τῶν ἀντικειμένων ἐμπορίας ἐξ ὠρισμένης ἐμπορικῆς ἐπιχειρήσεως.

2. Ὡς σῆμα θεωρεῖται καὶ ὁ τίτλος ἐφημερίδος ἢ περιοδικοῦ.

Ἄρθρον 2.

Περιεχόμενον καὶ κτήσις δικαιώματος.

Τὸ δικαίωμα πρὸς ἀποκλειστικὴν χρῆσιν σήματος κατὰ τὸν νόμον διὰ τῆς καταθέσεως αὐτοῦ συμφωνῶς πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρον 3.

Ἀπαράδεκτα πρὸς κατάθεσιν.

1. Δέν δύνανται νά γίνωσι δεκτὰ πρὸς κατάθεσιν ὡς σήματα:

α) τὰ κοινόχρηστα.

β) τὰ στεροῦμενα παντὸς διακριτικοῦ χαρακτήρος.

γ) τὰ συσταμένα ἀποκλειστικῶς ἐκ γραμμῶν, ἀριθμῶν, λέξεων, σημείων ἢ ἐνδείξεων, ὅταν πάντα ταῦτα δύνανται νά χρησιμεύσωσι πρὸς θήλωσιν τοῦ εἴδους, τῆς ποιότητος, τῆς ποσότητος, τοῦ βάρους, τοῦ ποσορισμοῦ, τῆς ἀξίας τοῦ τόπου τῆς προελεύσεως τοῦ ἐμπορεύματος ἢ τοῦ προϊόντος.

δ) τὰ ἐμβλήματα καὶ σύμβολα τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους, τὰ Βασιλικά ἐμβλήματα ὡς καὶ πάσης ἀρχῆς καὶ τὰ θρησκευτικὰ σύμβολα. Ἐπίσης αἱ θηλωτικαὶ πάντων αὐτῶν ὀνομασίαι καὶ παραστάσεις,

ε) τὰ ἀντιβαίνοντα εἰς τὴν ἠθικὴν ἢ τὴν δημοσίαν τάξιν.

στ) τὰ περιέχοντα θηλώσεις ἢ παραστάσεις, αἱ ὁποῖαι προφανῶς δέν ἀνταποκρίνονται πρὸς τὴν ἀλήθειαν καὶ δημιουργοῦσι κινδύνους παραπλανήσεως.

ζ) τὰ ἀποτελοῦντα παραποίησιν ἢ ἀπομίμησιν νομίμως προδηλωθέντος καὶ μὴ διαγραφέντος σήματος, χρησιμεύοντος πρὸς διάκρισιν τοῦ αὐτοῦ ἢ παρεμοίου προϊόντος.

η) ὀνόματα καὶ εἰκόνας τρίτων προσώπων καὶ συναινούτων ἐπι αὐτῶν.

2. Ἀνεξαρτήτως τῶν ἀνωτέρω περιπτώσεων δέν εἶναι δεκτὸν πρὸς κατάθεσιν οἰονδήποτε σῆμα, τοῦ ὁποῖου ἡ κατάθεσις ἀντίκειται εἰς τὴν καλὴν πίστιν.

Ἄρθρον 4.

Ὁμωνυμία σημάτων.

Ὅταν τὸ σῆμα ἀποτελεῖται ἐκ τοῦ ἰδίου ὀνόματος τοῦ κατόχου, τὸ αὐτὸ δὲ ὄνομα ἔχει κατατεθῆ ἡδὴ ὑπ' ἄλλου ὡς σῆμα διὰ τὰ αὐτὰ ἢ ὁμοειδῆ προϊόντα, δεόν νά προστεθῆ διακριτικὸν τι πρὸς σαφῆ διάκρισιν αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ προηγουμένου.

Ἄρθρον 5.

Κατάθεσις.

1. Πρὸς κατάθεσιν σήματος ὑποβάλλεται θήλωσις πρὸς τὸ Ἵπουργεῖον Ἐθνικῆς Οἰκονομίας (τμήμα Ἐμπορικῆς καὶ Βιομηχανικῆς Ἰδιοκτησίας) μετὰ ἐξ ἀντιτύπων τοῦ σήματος, εἰς ἣν δὲ περιέχωνται τὸ πρὸς κατάθεσιν σῆμα, ἀποτελεῖται ἐξ ὠρισμένης ἐγγράμου συνθέσεως καὶ μετὰ τεσσάρων ἀντιτύπων αὐτοῦ, στεροτύπου πλακῶς καὶ διπλοτύπου εἰσπραξέως γραμματίου πεντακασίων (500) ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου, ὡς καὶ γραμματίου καταθέσεως παρὰ τῷ Τυμῶ Παρκαταθηκῶν καὶ Δανείων ἐκ δραχμῶν τριακασίων πεντήκοντα (350) πρὸς ἀμοιβὴν τῶν μελῶν τοῦ πρωτοβαθμίου δικαστηρίου. Ἡ θήλωσις περιέχει ὑποχρεωτικῶς καὶ διορισμὸν ἀντικλήτου ἐν Ἀθήναις.

2. Ἄνευ τῆς τηρήσεως τῶν διατυπώσεων τούτων δέν δύναται νά πρωτοκολληθῆ ἡ θήλωσις, οὐδὲ νά συνταχθῆ ἡ κατωτέρω ἔκθεσις.

3. Εἰθὺς ἄμα τῇ ὑποβολῇ αὐτῆς ἡ θήλωσις πρωτοκολλᾶται ἐν εἰδικῷ βιβλίῳ, εἶτα δὲ συντάσσεται ἔκθεσις περὶ τῆς ὑποβολῆς αὐτῆς ἐν ἑτέρῳ βιβλίῳ. Ἡ ἔκθεσις περιέχει:

α') Τὴν ἡμερομηνίαν καὶ ὥραν τῆς ὑποβολῆς τῆς δηλώσεως,

β') τὸν ἀριθμὸν τοῦ διπλοτύπου εἰσπράξεως τοῦ τέλους μετὰ μνείας περὶ καταθέσεως τῆς στερεοτύπου πλακῶς.

γ') προσδιορισμὸν τοῦ προϊόντος ἢ ἐμπορεύματος πρὸς διακρίσιν τῶν ὁποίων προορίζεται τὸ σῆμα,

δ') τὸ ὄνομα τοῦ δηλοῦντος καὶ τοῦ δικηγόρου εἰδικοῦ πληρεξουσίου του. ἐν τῇ περιπτώσει ἢ δῆλωσις γίνεται διὰ πληρεξουσίου, καὶ

ε') τὸν χρόνον τῆς λήξεως τῆς διαρκείας τῆς προστασίας τοῦ σήματος.

4. Ἐπὶ τῆς ἐκθέσεως ἐπικαλλᾶται ἐν τῶν ἀντιτύπων τοῦ σήματος, ὑπογράφεται δὲ αὐτὴ ὡς καὶ τὸ ἀντίτυπον ὑπὸ τοῦ δηλοῦντος ἢ τοῦ εἰδικοῦ πληρεξουσίου του καὶ τοῦ τμηματάρχου τῆς Ἐμπορικῆς καὶ Βιομηχανικῆς Ἰδιοκτησίας, αὐτὸς δ' ἐννοεῖται ὅπου τοῦ λοιποῦ νόμου ἀναφέρεται ὁ ἀρμοδίος τμηματάρχης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Διαδικασία.

*Ἄρθρον 6.

Δικαστήρια Σημάτων.

1. Περὶ τῆς παραδοχῆς τῆς δηλώσεως καταθέσεως ἀποφασίζουσι τὰ διὰ τοῦ παρόντος νόμου συνιστώμενα δύο διοικητικὰ δικαστήρια, τὸ μὲν πρωτοβάθμιον, τὸ δὲ δευτεροβάθμιον.

2. Τὸ πρωτοβάθμιον δικαστήριον σημάτων εἶναι τριμελές, ἀποτελούμενον ἐξ ἐνὸς Παρέδρου παρὰ τῷ Συμβουλίῳ τῆς Ἐπικρατείας ὡς πρόεδρος, ἐκ τοῦ τμηματάρχου τῆς Ἐμπορικῆς καὶ Βιομηχανικῆς Ἰδιοκτησίας καὶ ἐξ ἐνὸς βιομηγάνου.

3. Τὸ δευτεροβάθμιον δικαστήριον σημάτων εἶναι πενταμελές ἀποτελούμενον ἐξ ἐνὸς Νομικοῦ Συμβούλου τοῦ Κράτους ὡς πρόεδρος, ἐξ ἐνὸς Καθηγητοῦ τοῦ Ἐμπορικοῦ Δικαίου ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Ἀθηνῶν, ἐξ ἐνὸς Παρέδρου τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας καὶ ἐκ δύο βιομηγάνων.

4. Τὰ ἀνωτέρω μέλη ἀμφοτέρων τῶν δικαστηρίων (πλὴν τοῦ τμηματάρχου τῆς Ἐμπορικῆς καὶ Βιομηχανικῆς Ἰδιοκτησίας) διορίζονται ἐπὶ διετεί θητεία κατὰ Δεκέμβριον μῆνα τοῦ ἔτους, ἐπιτροπόμενοι τοῦ ἀναδιορισμοῦ αὐτῶν. Καὶ δὴ ὁ μὲν Καθηγητὴς τοῦ Ἐμπορικοῦ Δικαίου μεθ' ἐνὸς ἀναπληρωτοῦ του Καθηγητοῦ ἢ Υφηγητοῦ τοῦ Ἐμπορικοῦ Δικαίου καὶ ὁ Νομικὸς Σύμβουλος μεθ' ἐνὸς ἀναπληρωτοῦ του ἐπίσης Νομικοῦ Συμβούλου διορίζονται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας. Οἱ Παῖρες τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας μετὰ δύο συναδέλφων αὐτῶν ὡς ἀναπληρωτῶν διορίζονται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης. Οἱ δὲ βιομηγάνοι διορίζονται ἐπὶ διετεί θητεία ὑπὸ τῆς Ἐνώσεως τῶν Ἐμπορικῶν καὶ Βιομηχανικῶν Ἐπιμελητηρίων τῆς Ἑλλάδος, ἐπὶ τῇ ὑπὸ τοῦ Συνδέσμου τῶν Ἑλλήνων Βιομηγάνων προτάσει: τριπλασίον. Ἐν ἐλλείψει τῆς Ἐνώσεως ταύτης οἱ βιομηγάνοι μετὰ τῶν ἀναπληρωτῶν των ὀρίζονται ὑπὸ τοῦ Ἐμπορικοῦ καὶ Βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου Ἀθηνῶν ἢ Πειραιῶς ἐξ ὑπαμοιῆς ἀνὰ διετίαν ἐπὶ τῇ ὑπὸ τοῦ Συνδέσμου τῶν Ἑλλήνων Βιομηγάνων προτάσει τριπλασίον.

5. Γραμματεῖς τῶν ἀνωτέρω δικαστηρίων ὀρίζονται διὰ πράξεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας δύο ἐκ τῶν γραμματέων ἢ εισηγητῶν τοῦ Ὑπουργείου τούτου, κεκτημένοι πτυχίον Νομικῆς ἢ τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐπιστημῶν.

*Ἄρθρον 7.

Διαδικασία.

1. Τὰ δικαστήρια σημάτων ἐδρεύουσιν ἐν Ἀθήναις, συνεδριάζουσι δὲ ἐν τῷ Ὑπουργείῳ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ἐν τινὶ τῶν γραφείων, ὀριζόμενοι διὰ πράξεως τοῦ Ὑπουργοῦ τοιχοκολλουμένης εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ ἀρμοδίου τμηματάρχου.

2. Αἱ συνεδριάσεις τῶν δικαστηρίων εἶναι δημόσιαι, τηροῦν-

ται δὲ περὶ αὐτῶν κεντρικά. Τα δικαστήρια τῶν δεινῶν καθ' ἡμέρας καὶ ὥρας ὀριζόμενας ὑπὸ τοῦ Προέδρου αὐτῶν ἐν ἀρχῇ ἐκάστου ἔτους καὶ γνωστοποιουμένης διὰ τοιχοκολλήσεως εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ ἀρμοδίου τμηματάρχου. Ἡ συζήτησις γίνεται ἐπὶ τῇ βάσει ἐκθέματος καταρτιζομένου ὑπὸ τοῦ Προέδρου κατὰ τὴν σειρὰν τῆς ὑποβολῆς τῆς δηλώσεως ἢ τῆς ἐφέσεως. Τὸ ἐκθεμα τοιχοκολλᾶται πέντε ἡμέρας πρὸ τῆς ἡμέρας τῆς συνεδριάσεως ἐν τῷ γραφείῳ τοῦ ἀρμοδίου τμηματάρχου, καὶ ἐν τοῖς γραφείοις τοῦ Ἐμπορικοῦ καὶ Βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Δικηγορικοῦ Συλλόγου Ἀθηνῶν.

3. Πρὸ πάσης συζήτησεως ἐπιμελεία τοῦ ἀρμοδίου τμηματάρχου, καλοῦνται οἱ διάδικοι, τῆς οἰκείας κλήσεως κοινοποιουμένης αὐτοῖς ἢ τοῖς ἀντικλήτοις των πέντε πλῆρεις ἡμέρας πρότερον, κατὰ τὴν ὀρισθεῖσαν δὲ δικαίωσιν ἢ ὑπόθεσιν συζητεῖται καὶ ἐν ἀπουσίᾳ τῶν κλητευθέντων διαδίκων. Τὸ δικαστήριον εἰσὶν αὐτῶν τῆ αἰτήσεως τῶν διαδίκων ἢ καὶ αἰτεπαγγέλτως νὰ ἀναβάλῃ τὴν συζήτησιν εἰς τακτὴν δικάσιμον. Ἐκ τῆς ἀπουσίας τῶν διαδίκων δὲν τεκμαίρεται ὁμολογία, τοῦ δικαστηρίου δικάζοντος ὡς ἐὰν ἦτο παρὼν ὁ διάδικος. Ἀνακοπὴ κατὰ τῆς ἐρήμην ἀποφάσεως δὲν ἐπιτρέπεται.

4. Οἱ διάδικοι παρίστανται εἴτε ἀυτοπροσώπως, εἴτε διὰ δικηγόρου, καὶ δικαιοῦνται νὰ ἀναπτύξωσι προφορικῶς καὶ ἐγγράφως ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου τοὺς ἰσχυρισμούς των καὶ νὰ ὑποβάλωσι πᾶν χρήσιμον πρὸς ὑποστήριξιν τῆς ὑποθέσεως των στοιχεῖον ἢ ἔγγραφο. Τὸ δικαστήριον δύναται νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν ἐξέτασιν μαρτύρων.

5. Αἱ ἀποφάσεις λαμβάνονται κατὰ πλειοψηφίαν, δέον δὲ νὰ εἶναι εἰδικῶς ἠτιολογημένα. Ἡ μεσοψηφία καταχωρίζεται ἐν τῇ ἀποφάσει. Αἱ ἀποφάσεις ἀπαγγέλλονται δημοσίᾳ ἐν τῇ αὐτῇ ἢ ἄλλῃ συνεδρίᾳ, ὑπογράφονται δὲ ὑπὸ τοῦ Προέδρου καὶ τοῦ γραμματέως.

6. Τῶν δεχομένων τὸ σῆμα ἀποφάσεων περιλήψεις δημοσιεύονται ἐπιμελείᾳ τοῦ ἀρμοδίου τμηματάρχου, ὑποχρεωμένον νὰ πράξῃ τοῦτο ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς ἀποφάσεως, ἐν τῷ Δελτίῳ Ἐμπορικῆς καὶ Βιομηχανικῆς Ἰδιοκτησίας τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως. Ἡ περιλήψις δέον νὰ περιέχῃ τὸ ὀνοματεπώνυμον, τὸ ἐπάγγελμα καὶ τὴν κατοικίαν τοῦ δηλοῦντος καὶ ἀναγραφὴν τοῦ προϊόντος πρὸς διακρίσιν τοῦ ὁποίου προορίζεται τὸ σῆμα, ὡς καὶ ἀπεικόνισιν αὐτοῦ, αἱ δὲ ὑπορηπτικαὶ ἀποφάσεις δέον ν' ἀκαιοποιῶνται ἐντολῇ τοῦ ἀρμοδίου τμηματάρχου ὡς καὶ παντὸς ἐνδιαφερομένου διαδίκου πρὸς τοὺς διαδίκους ἢ τοὺς ἀντικλήτους αὐτῶν.

7. Ὡς πρὸς τὴν εὐταξίαν τοῦ ἀκρατηρίου, τὴν κατάρτισιν τῶν ἀποφάσεων καὶ τῶν πρακτικῶν, τοὺς λόγους καὶ τὴν διαδικασίαν τῆς ἐξαιρέσεως δικαστῶν, ἐφαρμόζονται κατ' ἀναλογίαν αἱ διατάξεις τῆς πολιτικῆς δικονομίας.

8. Ἡ παράστασις διατάξεως ρυθμιζούσης τὴν διαδικασίαν ἐπὶ γίνεται ἀκυρότητα, ἐὰν κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ δικαστηρίου ἢ παράστασις προὔξεν ἡσυχίαν εἰς τὸν πρωτοβάθμιον αὐτὴν διάδικον.

*Ἄρθρον 8.

*Ἐφεσις.

Κατὰ τῶν ἀποφάσεων τοῦ πρωτοβάθμιου δικαστηρίου ἐπιτρέπεται ἔφεσις ἐντὸς μηνὸς ὑπὸ παντὸς διαδίκου ἐνώπιον τοῦ δευτεροβάθμιου δικαστηρίου.

*Ἄρθρον 9.

Τριτανakoπή.

Πᾶς τρίτος ἔχων ἔννομον συμφέρον, ἔστω καὶ μὴ χρηματικόν, ὡς καὶ πᾶν ἐμπορικόν ἢ βιομηχανικόν ἐπιμελητήριον τοῦ Κράτους, δύναται νὰ τριτανakoπή ἐντὸς τριῶν μηνῶν τὴν ἀπόφασιν ἐνώπιον τοῦ ἐκδόντος αὐτὴν πρωτοβάθμιου ἢ δευτεροβάθμιου δικαστηρίου.

*Άρθρον 10.

*Άσκησις ἐνδίκων μέσων.

1. Αἱ προθεσμιαὶ τῆς ἀσκήσεως τῶν ἐνδίκων τούτων μέσων ἀρχονται, προκειμένου μὲν περὶ ἀποφάσεων ἀπορριπτικῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως αὐτῶν εἰς τὸν ἐνδιαφερόμενον διάδικον, τῶν δὲ λοιπῶν ἀπὸ τῆς χρονολογίας τοῦ Δελτίου Ἐμπορικῆς καὶ Βιομηχανικῆς Ἰδιοκτησίας τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ἐν ᾧ δημοσιεύεται ἢ ὡς ἀνω περίληψις τῆς προσεβαλλομένης ἀποφάσεως. Δύνανται ὅμως τὰυτα καὶ πρὸ αὐτῆς νὰ ἀσκηθῶσι.

2. Τὰ ἐνδίκια μέσα τῆς ἐφέσεως καὶ τριτανακοπῆς ἀσχοῦνται διὰ δικηγόρου κατατιθεμένου παρὰ τῷ ἀρμοδίῳ τμηματάρχῃ ὅστις καταχωρίζει αὐτὰ εἰς ἴδιον δι' ἐκάτερον βιβλίον, συντασσομένης ἅμα τῇ καταθέσει πράξεως, ὑπογραφομένης ὑπ' αὐτοῦ καὶ τοῦ καταθέσαντος.

3. Ἄντι τῆς καταθέσεως τὰ ὡς ἀνω ἐνδίκια μέσα δύνανται νὰ ἀσκηθῶσι διὰ κοινοποιήσεως τοῦ οικείου δικηγόρου πρὸς τὸν ἀρμοδίον τμηματάρχῃν κατὰ τὰς περὶ ἐπιδόσεως διατάξεις τῆς πολιτικῆς δικονομίας. Οὗτος ἐντὸς τῆς ἐπιούσης ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως καταχωρίζει τὴν κοινοποιηθεῖσαν ἐφεσιν ἢ τριτανακοπὴν εἰς τὸ δι' ἐκάτεραν ἐξ αὐτῶν τηρούμενον εἰδικὸν βιβλίον.

4. Τὰ δικόγραφα τῶν ἐνδίκων μέσων νὰ περιέχουσι: α') τὰ ὄνόματα καὶ τὴν κατοικίαν τῶν διαδίκων, β') σημείωσιν τῆς προσεβαλλομένης ἀποφάσεως, γ') πάντα τοὺς λόγους τῆς προσβολῆς αὐτῆς, δ') χρονολογίαν καὶ ὑπογραφήν τοῦ διαδίκου ἢ τοῦ πληρεξουσίου του.

5. Πρὸ πάσης συζήτησεως ἐνδίκων μέσων ἢ αἰτήσεων κατὰ τὰ ἄρθρα 15, 19 καὶ 21 κατατίθεται παράβολον ἐκ δραχμῶν τριακοσίων, τοῦ ἑοπίου διατάσσεται ἢ ἀπόδοσις ἐν παραδοχῇ τοῦ ἀσκηθέντος ἐνδίκου μέσου ἢ αἰτήσεως, συνάμα δὲ προσάγεται γραμμάτιον καταθέσεως τοῦ Ταμείου Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων δραχμῶν μὲν πεντακοσίων πενήκοντα (550) προκειμένης συζήτησεως ἐνώπιον τοῦ δευτεροβάθμιου δικαστηρίου, δραχμῶν δὲ τριακοσίων πενήκοντα (350) ἐνώπιον τοῦ πρωτοβάθμιου, πρὸς ἀμοιβὴν τῶν μελῶν τοῦ δικάζοντος δικαστηρίου.

6. Ὡς πρὸς τὴν συζήτησιν καὶ τὰς ἀποφάσεις ἐπὶ τῶν ἐνδίκων μέσων ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 7.

7. Ἐν ταῖς βιβλίαις καταχωρίσεως δικηγόρων ἀναγράφεται: α') ὁ αὐξὼν ἀριθμὸς τοῦ δικηγόρου, β') ἡ χρονολογία καὶ γ') τὸ ὄνοματεπώνυμον τοῦ καταθέσαντος.

*Άρθρον 11.

Αἵτησις ἀναίρεσεως.

1. Κατὰ τῆς τελεσιδίκου καταστάσεως ἀποφάσεως τοῦ πρωτοβάθμιου δικαστηρίου, ἢ τῆς ἀποφάσεως τοῦ δευτεροβάθμιου δικαστηρίου σημάτων, ἐπιτρέπεται αἴτησις ἀναίρεσεως ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας παρὰ παντὸς διαδίκου, διὰ τούτῃ ἐν τῷ ἄρθρῳ 42 τοῦ Νόμου 3713)1929 ἀναφερομένου λόγους.

2. Ἡ αἴτησις ἀσκεῖται ἐντὸς μηνὸς ἀφ' ἧς καταστῆ τελεσιδικία ἢ ἀπόφασις τοῦ πρωτοβάθμιου δικαστηρίου, ἢ προκειμένου περὶ ἀποφάσεως τοῦ δευτεροβάθμιου δικαστηρίου ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ὀριζομένης διὰ τοῦ προηγούμενου ἄρθρου 10 παρ. 1.

3. Ἡ αἴτησις κατατίθεται παρὰ τῷ γραμματεῖ τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

*Άρθρον 12.

Παρέμβασις.

1. Πᾶς τρίτος ἔχων ἔννομον συμφέρον, ἔστω καὶ μὴ χρηματικόν, ὡς καὶ πᾶν ἐμπορικὸν ἢ βιομηχανικὸν ἐπιμελητήριον, δύνανται νὰ παρέμβῃ ἑκούσιως εἴτε ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων σημάτων, εἴτε ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

2. Ἡ παρέμβασις ἀσκεῖται διὰ δικηγόρου κατατιθεμένου παρὰ τῷ ἀρμοδίῳ τμηματάρχῃ ἢ πρὸς τῷ γραμματεῖ τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας καὶ κοινοποιουμένου τρεῖς πλήρεις ἡμέρας πρὸ τῆς συζήτησεως.

3. Ἐν τῇ παρέμβασί: ἐκτίθενται οἱ λόγοι αὐτῆς.

*Άρθρον 13.

Καταχώρισις.

1. Καταστάσεως ἀμετακλήτου τῆς ἀποφάσεως ἐπὶ τῆς δηλώσεως καταθέσεως σήματος, ὁ ἀρμοδίος τμηματάρχῃς ὑποχρεοῦται νὰ ἀναγράψῃ ἐν τῷ βιβλίῳ τῆς καταχωρίσεως τῶν δηλώσεων καὶ κάτωθι τῆς ἐκθέσεως, ἐὰν ἐγένετο δεκτὸν ἢ ὄχι τὸ σῆμα καὶ τὸν ἀριθμὸν τῆς ἀποφάσεως.

2. Περὶ τῶν δεκτῶν γενομένων σημάτων τηρεῖται παρὰ τοῦ ἀρμοδίου τμηματάρχου βιβλίον ἴδιον διὰ τὰ ἡμεδαπὰ καὶ ἴδιον διὰ τὰ ἀλλοδαπὰ, ἐν οἷς ἀναγράφονται πάντα τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 5 καθοριζόμενα, ὁ ἀριθμὸς τῆς ἀποφάσεως καὶ ἐπισημασθῆναι ἀντιτυπον τοῦ σήματος. Ἀτελεῖς ἀντίγραφοι περὶ τούτου παρέχεται τῷ καταθέτῃ τοῦ σήματος.

3. Πάντα τὰ βιβλία σημάτων εἶναι δημόσια, ἀντίγραφοι δὲ τῶν ἐν αὐτοῖς καταχωρίσεων παρέχεται εἰς πάντα αἰτούντα.

*Άρθρον 14.

Χρόνος ἐνάρξεως ἰσχύος καταθέσεως.

Σῆμα γενόμενον δεκτὸν θεωρεῖται κατατεθὲν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ὑποβολῆς τῆς δηλώσεως.

*Άρθρον 15.

Διαγραφή.

1. Τὸ σῆμα διαγράφεται κατόπιν ἀποφάσεων τῶν δικαστηρίων σημάτων ἐπὶ τῇ αἰτήσε: α') τοῦ δικαιοῦχου, β') παντὸς ἔχοντος νόμιμον συμφέρον καὶ γ') παντὸς ἐμπορικοῦ ἢ βιομηχανικοῦ ἐπιμελητηρίου, κατὰ τὰς ἐξῆς περιπτώσεις: α') ὅταν ὁ δικαιοῦχος τοῦ σήματος δὲν ἤθελε θέσει εἰς κυκλοφορίαν προϊόντα φέροντα τὸ σῆμα ἐντὸς τριετίας ἀπὸ τῆς καταθέσεως, προκειμένου δὲ περὶ τοῦ τίτλου ἐφημερίδος ἢ περιοδικῶν ἐντὸς ἔτους ἀπὸ τῆς καταθέσεως. Προκειμένου περὶ σημάτων διακρινόντων φαρμακευτικὰ ἰδιοσκευάσματα, ἢ τριετία ὑπολογίζεται ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς περὶ παρασκευῆς καὶ κυκλοφορίας ἀδείας ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου Ἰπουργείου.

β') "Ὅταν ὁ δικαιοῦχος ἐπὶ ἕν ἔτος ἔπαυσε νὰ κυκλοφορῇ προϊόντα ἢ τὴν ἐφημερίδα ἢ τὸ περιοδικὸν φέροντα τὸ σῆμα.

γ') "Ὅταν ἡ ἐπιχείρησις διὰ τὰ προϊόντα τὴν ἐφημερίδα ἢ τὸ περιοδικὸν τῆς ὁποίας ἔχει κατατεθῆ τὸ σῆμα ἔπαυσεν ἀπὸ ἐνὸς τοῦλάχιστον ἔτους νὰ λειτουργῇ.

δ') "Ὅταν τὸ σῆμα κατέστη κοινόχρηστον. Ἐν τῇ περιπτώσει αὐτῇ ἢ αἴτησις δὲν δύνανται νὰ ὑποβληθῶσι πρὸ τῆς ἀποδοῦ δεκαπενταετίας ἀπὸ τῆς πρώτης καταθέσεως.

ε') "Ὅταν τὸ κατατεθὲν σῆμα ἀποτελῇ παραποίησιν ἢ ἀπομίμησιν διακριτικοῦ γνωρίσματος τοῦ αὐτοῦ ἢ παρομοίου προϊόντος, ὅπερ ἤδη πρὸ τῆς καταθέσεως εἶναι γνωστὸν ἐν ταῖς συναλλαγαῖς ἐν Ἑλλάδι. Ἐν τῇ περιπτώσει αὐτῇ ἢ περὶ διαγραφῆς αἴτησις ὑπεβάλλεται ἐντὸς προθεσμίας ἐνὸς μὲν ἔτους προκειμένου περὶ διακριτικῶν γνωρισμάτων προϊόντων κατασκευαζομένων ἐν Ἑλλάδι, δύο δὲ ἔτων προκειμένου περὶ διακριτικῶν γνωρισμάτων προϊόντων κατασκευαζομένων ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ. Ἡ προθεσμία ἀρχεται ἀπὸ τῆς χρονολογίας τοῦ Δελτίου Ἐμπορικῆς καὶ Βιομηχανικῆς Ἰδιοκτησίας τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ἐν ᾧ δημοσιεύεται περίληψις τῆς προσεβαλλομένης ἀποφάσεως, ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι συγχρόνως τὰ προϊόντα μετὰ τοῦ κατατεθέντος σήματος ἔχουσι τεθῆ πράγματι εἰς κυκλοφορίαν.

2. Τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἀποφάσεως περὶ διαγραφῆς ἀρχονται ἀφ' ἧς αὕτη καταστῆ ἀμετακλήτου, μὴ χωρίστης οὔτε ἀγωγῆς περὶ ἀποζημιώσεως, οὔτε ἐγκλήσεως ἐὰν τὸν πρὸ αὐτῆς χρόνον.

3. Διατασσόμενησ τῆσ διαγραφῆσ τοῦ σήματος, ὁ ἀρμόδιος τμηματάρχης ὑποχρεοῦται νὰ σημειώσῃ τὴν διαγραφὴν καὶ τὸν ἀριθμὸν τῆσ οἰκείας ἀποφάσεωσ ἐν τῷ κατὰ τὸ ἀρθρον 13 παρ. 2 βιβλίῳ σημάτων καὶ νὰ δημοσιεύσῃ ἐν περιλήψει τὴν ἀπόφασιν ταύτην διὰ τοῦ Δελτίου Ἐμπορικῆσ καὶ Βιομηχανικῆσ Ἰδιοκτησίασ τῆσ Ἐφημερίδοσ τῆσ Κυβερνήσεωσ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Χρῆσισ σήματος.

*Ἀρθρον 16.

Τρόποσ χρήσεωσ.

Τὸ σῆμα δύναται νὰ τίθεται ἐπ' αὐτῶν τούτων τῶν ἀντικειμένων. τῶν περικαλυμμάτων αὐτῶν, τοῦ χάρτου ἀλληλογραφείασ, τῶν τιμολογίων, τῶν τιμοκαταλόγων καὶ παντὸσ ἄλλου ἐγγράφου. ὅπερ χρησιμοποιεῖ ἢ ἐπιχειρήσισ.

*Ἀρθρον 17.

Ἴδια καὶ ἄλλότρια προϊόντα.

1. Τοῦ σήματος ἐπιτρέπεται νὰ γίνηται χρῆσισ μόνον ἐπὶ τῶν ἰδίων προϊόντων τοῦ δικαιούχου αὐτοῦ.

2. Ὡσ ἴδια θεωροῦνται καὶ τὰ προϊόντα τὰ κατὰ τὸ κύριον αὐτῶν μέρος κατασκευαζόμενα ἢ παρασκευαζόμενα ὑπὸ τοῦ δικαιούχου τοῦ σήματος, ἀπλῶσ δὲ συναρμολογούμενα ἢ συμπληρούμενα ὑπ' ἄλλου.

3. Ἐὰν ἡ κατασκευὴ ἢ συναρμολόγησισ ἢ συμπλήρωσισ γίνηται ἐν χώρῳ διαφόρῳ ἐκείνησ ἐνθα τὸ πρῶτον ἐχρησιμοποίηθη τὸ σῆμα, δέον νὰ ἀναγράφηται κατὰ τρόπον εὐδιάκριτον ὁ τόποσ ἐνθα αὕτη γίνηται, ἐλληνιστὶ δὲ ἐὰν γίνηται ἐν Ἑλλάδι.

4. Ὁ μὴ παραγωγὸσ τοῦ αὐτοῦ ἢ ὁμοίου προϊόντοσ δύναται νὰ ποιῆται χρῆσιν τοῦ σήματος αὐτοῦ ἐπὶ τῶν πωλουμένων ἀλλοτρίων προϊόντων, ὑπὸ τὸν ὅρον τῆσ διατηρήσεωσ ἀθίκτου τοῦ τυχόν ὑπάρχοντοσ σήματος τοῦ παραγωγοῦ αὐτῶν.

5. Ἐν πάσῃ ἄλλῃ περιπτώσει οὐδὲ συναينوῦντοσ τοῦ δικαιούχου τοῦ σήματος ἐπιτρέπεται νὰ γίνηται χρῆσισ ἐπὶ ἀλλοτρίων προϊόντων ἢ ἐμπορευμάτων.

*Ἀρθρον 18.

Περιορισμόσ προστασίασ.

Διὰ τῆσ καταθέσεωσ τοῦ σήματος δὲν ἐμποδίζεται ἄλλοσ, ὅπωσ χρησιμοπιῆ τὸ ὄνομα, τὴν ἐπωνυμίαν, τὴν κατοικίαν αὐτοῦ, ὡσ καὶ δηλώσεισ περὶ τοῦ εἶδουσ, τοῦ χρίνου καὶ τοῦ τόπου παραγωγῆσ, περὶ τῆσ ποιότητοσ, τοῦ προσρισμοῦ, τῆσ τιμῆσ ἢ τοῦ βάρουσ προϊόντοσ τινὸσ ἢ ἐμπορευματοσ ὁμοειδοῦσ, ἐφ' ὅσον ἡ χρησιμοποίησισ αὐτῶν δὲν γίνηται ἐν εἴδει σήματος.

*Ἀρθρον 19.

Διάρκεια τῆσ προστασίασ.

1. Ἡ προστασία τοῦ σήματος διαρκεῖ ἐπὶ δεκαετίαν ἀρχομένην ἀπὸ τῆσ ἐπομένησ τῆσ καταθέσεωσ.

2. Ἡ διάρκεια τῆσ προστασίασ δύναται ἐκάστοτε νὰ παρατείνηται ἐπὶ μίαν δεκαετίαν διὰ τῆσ εἰσ τὸ Ὑπουργεῖον Ἐθνικῆσ Οἰκονομίας ἐμποροθέσμου ὑποβολῆσ τέλοσ παρατάσεωσ ἐκ δραχμῶν πεντακοσίων (500) καταβαλλομένου ὑπὸ τοῦ δικαιούχου τοῦ σήματος ἢ εἰδικοῦ πληρεξουσίου αὐτοῦ.

3. Ἡ ὑποβολὴ τοῦ διπλοτύπου εἰσπράξεωσ τοῦ τέλοσ παρατάσεωσ δέον ὅπωσ γίνηται ἐντὸσ τοῦ τελευταίου ἔτοσ τῆσ προστασίασ.

4. Ἐὰν προσήχθῃ ἐμποροθέσμως τὸ διπλότυπον εἰσπράξεωσ τοῦ τέλοσ παρατάσεωσ ὁ ἀρμόδιος Τμηματάρχης σημειοῖ τοῦτο ἐν τῷ περιθωρίῳ τῆσ ἀρχικῆσ καταθέσεωσ προσυπογράφοντοσ καὶ τοῦ ἀντισταμένου τὴν παράτασιν.

5. Ἐὰν δὲν προσήχθῃ τὸ διπλότυπον εἰσπράξεωσ τοῦ τέλοσ παρατάσεωσ ἐντὸσ τῆσ ὑπὸ τῆσ § 3 τοῦ ἀρθρου τούτου ριζομένησ προθεσμίας, τὸ σῆμα διαγράφεται, συντασσόμενησ πράξεωσ ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου Τμηματάρχου.

6. Ἡ παράτασισ ἢ διαγραφὴ δημοσιεύεται ἐν περιλήψει ἐπιμελείῃ τοῦ ἀρμοδίου Τμηματάρχου ἐν τῷ Δελτίῳ Ἐμπορικῆσ καὶ Βιομηχανικῆσ Ἰδιοκτησίασ τῆσ Ἐφημερίδοσ τῆσ Κυβερνήσεωσ.

7. Πᾶσα ἀμφισβήτησισ μεταξὺ τοῦ αἰτούντοσ τὴν παράτασιν τῆσ προστασίασ καὶ τοῦ ἀρμοδίου Τμηματάρχου ὡσ καὶ πᾶσα ἀντίρρησισ ὡσ πρὸσ τὴν κατὰ τὴν § 5 διαγραφὴν λύεται ὑπὸ τῶν Δικαστηρίων Σημάτων τῇ αἰτήσεϊ τοῦ ἐνδιαφερομένου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Μεταβίβασισ.

*Ἀρθρον 20.

Μεταβίβασισ.

1. Τὰ ἐπὶ τοῦ σήματος δικαίωμα εἶναι κληρονομικόν καὶ μεταβιβάστον ἐν ζωῇ μόνον μετὰ τῆσ ἐπιχειρήσεωσ, εἰσ ἣν τοῦτο ἀρροφᾷ.

2. Ἡ σύμβασισ, ἢ ἔχουσα ὡσ ἀντικείμενον τὴν μεταβίβασιν μόνον τοῦ σήματος εἶναι ἄκυροσ.

3. Ἡ μεταβίβασισ χωρεῖ καὶ ἂν τὸ σῆμα ἀποτελήται ἐξ ὀνόματοσ.

4. Ἐὰν τὸ σῆμα ἔχει δηλωθῇ διὰ πλείονα ὁμοειδῆ προϊόντα ἢ ἐμπορεύματα, ἢ μεταβίβασισ τῆσ ἐπιχειρήσεωσ πρὸσ ἕτερον ὡσ πρὸσ ἐν ἐξ αὐτῶν μετὰ τοῦ σήματος, ἀποκλείει εἰσ τὸν μεταβιβάσαντα τὴν χρῆσιν αὐτοῦ καὶ ὡσ πρὸσ τὰ λοιπὰ εἶδη.

5. Ἡ μεταβίβασισ ἔχει ἰσχὺν ἀπέναντι τῶν τρίτων μόνον μετὰ τὴν καταχώρησιν αὐτῆσ ἐν τῷ βιβλίῳ σημάτων καὶ ἐν τῷ περιθωρίῳ τῆσ οἰκείασ πράξεωσ καταθέσεωσ. Διὰ τὴν καταχώρησιν ταύτην ἀπαιτεῖται νὰ προσχθῇ διπλότυπον εἰσπράξεωσ δραχμῶν πεντακοσίων (500).

*Ἀρθρον 21.

Κληρονομικὴ διαδοχῆ.

1. Ἐπὶ πλείονων κληρονομῶν τὸ σῆμα περιέρχεται εἰσ ἐκείνον ἢ ἐκείνοσ τῶν κληρονομῶν, οἵτινεσ α') τῇ βουλήσει τοῦ κληρονομουμένου, β') κοινῇ συνανέσει, ἢ γ') κατόπιν οἰκαστικῆσ ἀποφάσεωσ συνεχίζουσι τὴν ἐπιχειρήσιν.

2. Ἐν τῇ τελευταίῃ ταύτῃ περιπτώσει τὸ σῆμα παρμένει ἐν ἰσχύϊ μέχρι ἐκδόσεωσ τελεσιδίκου ἀποφάσεωσ δυναμένου νὰ χρησιμοπιῆ αὐτὸ, ἐκείνου ἢ ἐκείνων, εἰσ οὗσ ἤθελεν ἐπιτραπῆ δικαστικῶσ ἢ προσωρινῇ συνέχισι τῆσ ἐπιχειρήσεωσ.

3. Ὅταν ἡ ἐπιχειρήσισ συνεχίζεται ὑπὸ πλείονων κληρονομῶν, ἢ συνέχισι δέον νὰ γίνηται ἀπὸ κοινῶν.

4. Μὴ συνεχιζομένησ ἢ διαπωμένησ τῆσ ἐπιχειρήσεωσ τὸ σῆμα ἀποσθένεται.

5. Γεννωμένησ ἀμφισβήτησεωσ περὶ τοῦ ἐὰν συνεχίζεται ἢ μὴ ἢ ἐπιχειρήσισ, ἀποφασίζουσι τὰ δικαστήρια σημάτων. τῇ αἰτήσεϊ τοῦ ἐνδιαφερομένου.

*Ἀρθρον 22.

Ἐταιρεία.

Αἱ διατάξεισ τοῦ ἀρθρου 21 ἐφαρμόζονται ἀνυλόγως καὶ ἐπὶ διαλύσεωσ ἐταιρείασ.

*Ἀρθρον 23.

Κατάσχεσισ καὶ ἐκποίησησ ἐν πτωχεύσει.

1. Ἡ ἀνγκαστικὴ κατάσχεσισ καὶ ἐκποίησισ τοῦ σήματος ἐπιτρέπεται μόνον μετὰ τῆσ ἐπιχειρήσεωσ ἐν τῷ συνόλῳ αὐτῆσ.

2. Ἐπὶ κατασχεσεωσ ἢ οἰκείῃ ἐκθέσει κοινοποιεῖται εἰσ τὸν ἀρμόδιον τμηματάρχην καὶ καταχωρίζεται ἐν τοῖσ οἰκείοισ βιβλίοισ.

3. Ἐπὶ πτωχεύσεωσ τοῦ δικαιούχου τοῦ σήματος, δύναται τοῦτο νὰ ἐκποιηθῇ, ἀλλὰ μόνον μετὰ τῆσ ἐπιχειρήσεωσ, δι' ἣν συμφώνως πρὸσ τὴν δήλωσιν ἦτο προσωρισμένος τὸ σῆμα.

4. Ὅταν τὸ σῆμα ἀποτελήται ἐκ τοῦ ὀνόματοσ τοῦ δικαιούχου δὲν χωρεῖ κατάσχεσισ, οὔτε ἐκποίησισ ἐν πτωχεύσει.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε΄.

Ἀστική καὶ ποινική προστασία.

Ἄρθρον 24.

Ἄγωγι ἐπὶ παραλείψει ἢ ἀποζημιώσει.

1. Ὅστις χρησιμοποιοῖ σῆμα ἀνήκον εἰς ἄλλον δύναται νὰ ἐναχθῆ ἐπὶ παραλείψει ἢ ἀποζημιώσει ἢ καὶ δι' ἀμφοτέρα.

2. Ἡ ἀγωγή ἐγείρεται ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου Πρωτοδικείου, παραγράφεται δὲ μετὰ τριετίαν ἀπὸ τοῦ τέλους τοῦ ἔτους, ἐν τῷ τοῦ ὁποίου ἐγένετο τὸ πρῶτον ἢ παράνομος χρῆσις.

Ἄρθρον 25.

Προσωρινὰ μέτρα.

1. Ὁ ἔχων ἀξίωσιν ἐπὶ παραλείψει πράξεως ἀντικειμένης εἰς τὸν παρόντα νόμον δύναται νὰ ζητήσῃ καὶ τὴν λήψιν προσωρινῶν μέτρων παρὰ τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν, ἐφαρμοζομένων ἀναλόγως τῶν διατάξεων περὶ προσωρινῶν μέτρων ἐν ταῖς περὶ διακατοχῆς διαφοραῖς.

2. Ὅταν ἡ αἴτησις ἀπευθύνεται κατὰ τρίτου καλεῖται πάντοτε καὶ ὁ κύριος τῆς ἐπιχειρήσεως, τῆς ὁποίας τὰ προϊόντα φέρουσι τὸ προσεκαλλόμενον σῆμα, ἐὰν προκύπτῃ ἐξ αὐτοῦ τίς εἶναι οὗτος.

3. Ἀρμόδιος εἶναι ὁ Πρόεδρος τῆς περιφερείας, ἐν ἣ ἐυρίσκονται τὰ προϊόντα ἢ ἐμπορεύματα, ὅταν ἐν αὐτῇ ἔχει τὴν κατοικίαν του καὶ ὁ αἰτῶν τὰ προσωρινὰ μέτρα, ἄλλως ἀρμόδιος εἶναι ὁ Πρόεδρος τῆς περιφερείας, ἐν ἣ ἐδρεύει ἡ ἐπιχειρήσις, ὡσάκις ἡ αἴτησις ἀπευθύνεται καὶ κατὰ τοῦ κυρίου αὐτῆς.

4. Κατὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Προέδρου Πρωτοδικῶν ἐπιτρέπεται ἔφεσις ἐνώπιον τοῦ Προέδρου Ἐφεσίων ἐντὸς προθεσμίας δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως, μὴ παρεκτεινομένης λόγῳ ἀποστάσεως.

5. Ὁ Πρόεδρος διὰ τῆς ἀποφάσεώς του δύναται νὰ διατάξῃ εἴτε τὴν περιγραφὴν, εἴτε τὴν κατάσχεσιν τῶν προϊόντων ἢ ἐμπορευμάτων, καὶ νὰ ἀπαγορεύσῃ τὴν περαιτέρω κυκλοφορίαν αὐτῶν ὀφείλει ὅμως νὰ ὀρίσῃ προθεσμίαν πρὸς ἔφεσιν τῆς ἀγωγῆς, οὐκ μακροτέραν τοῦ ἐνὸς μηνός.

6. Ὁ Πρόεδρος παρέχων τὴν ἀδειαν δύναται νὰ διατάξῃ τὴν παροχὴν ἐγγυήσεως ὑπὸ τοῦ αἰτούντος, ὡς καὶ νὰ διορίσῃ παραγματογνώμονα πρὸς ὑποβολήσιν τοῦ δικαστικοῦ κλητῆρος διὰ τὴν ἐξακριβώσιν τῶν προϊόντων ἢ ἐμπορευμάτων τῶν φερόντων τὸ σῆμα, οὗτινος ἐπεστράφη ἢ κατὰ τῆς αὐτῆς ἀνταξίαν τῆς περιγραφῆς.

Ἄρθρον 26.

Ποινὰί.

1. Τιμωροῦνται διὰ φυλακίσεως μέχρις ἐνὸς ἔτους καὶ διὰ χρηματικῆς ποινῆς μέχρις ἑκατὸν χιλιάδων δραχμῶν ἢ διὰ τῆς ἐτέρας τῶν ποινῶν αὐτῶν.

α) Ὁ παραποιήσας σῆμα ἢ ποιησάμενος ἐν γνώσει χρῆσιν παραπαιτημένου σήματος.

β) Ὁ θέσας ἐπὶ προϊόντων ἐπιχειρήσεώς του ἢ ἐπὶ ἀντικειμένων τοῦ ἐμπορίου του ἐν γνώσει ἀλλότριον σῆμα.

γ) Ὁ ἀνευ παραποιήσεως ἀπομιμηθεὶς ἐν ὄλιῳ ἢ ἐν μέρει πρὸς παραπλάνησιν τῶν ἀγοραστῶν ἀλλότριον σῆμα, ἢ ποιησάμενος χρῆσιν ἐν γνώσει τοιοῦτου σήματος.

δ) Ὁ ἐν γνώσει πωλήσας ἢ ἐκθέσας πρὸς πώλησιν ἢ κυκλοφορίαν προϊόντα ἢ ἐμπορεύματα φέροντα σῆμα, ἀποτελοῦν παραποιήσιν ἢ ἀπομίμησιν ἀλλοτρίου σήματος.

ε) Ὁ ποιούμενος χρῆσιν σήματος κατὰ παράθεσιν τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 17.

στ) Ὁ χρησιμοποιοῦν καὶ ἀνευ καταθέσεως ὡς σήματα ἐμβλήματα καὶ σύμβολα ἐκ τῶν ἐν τῇ περιπτώσει β' τῆς πρώτης παραγράφου τοῦ ἄρθρου β' ἀναφερομένων.

ζ. Αἱ ποινὰί αἱ ἀπαγγελλόμεναι ὑπὸ τῆς προηγουμένης πα-

ραγράφου δύνανται νὰ ἀξιοθῶσι μέχρι τοῦ διπλασίου ἐν περιπτώσει ὑποτροπῆς.

Ἄρθρον 27.

Ἀσκήσις τῆς ποινικῆς ἀγωγῆς.

Ἡ ποινική ἀγωγή διὰ μὲν τὰς περιπτώσεις α', β', γ' καὶ δ' τῆς πρώτης παραγράφου τοῦ ἄρθρου 26, ἀσκείται κατ' ἐγκλήσιν καὶ διὰ πράξεις γενόμενας μετὰ τὴν κατάθεσιν τοῦ σήματος τοῦ ἐγκαλοῦντος, διὰ δὲ τὰς περιπτώσεις ε' καὶ στ' τῆς αὐτῆς παραγράφου τοῦ ἄρθρου 26 καὶ αὐτεπαγγέλτως. Ἐκδικάζεται δὲ παρὰ τοῦ Δικαστηρίου τῶν Πλημμελειοδικῶν.

Ἄρθρον 28.

Δημοσίευσις ποινικῶν ἀποφάσεων.

Τὸ πημμελειοδικεῖον διατάσσει τὴν ἐν περιλήψει καταχωρίσιν πάσης καταδικαστικῆς περὶ τήματος ἀποφάσεως ἐκπάνῃ τοῦ καταδικασθέντος εἰς δύο ἐφημερίδας ἐκδιδομένας ἐν Ἀθήναις ὅταν τὸ ἀδίκημα ἐτελέσθη αὐτόθι, μίαν δὲ τῶν Ἀθηνῶν καὶ μίαν τοῦ τόπου τελέσεως, ἢ ἐν ἐλλείψει αὐτῆς εἰς μίαν τῆς πλησιετέρας πόλεως, ὅταν τὸ ἀδίκημα ἐτελέσθη ἄλλοθι ἐν Ἑλλάδι.

Ἄρθρον 29.

Ἀφοίρεσις καὶ καταστροφή κατασχεθέντων σιμάτων.

1. Τὸ πημμελειοδικεῖον διατάσσει τὴν ἀφαίρεσιν ἀπὸ τῶν προϊόντων ἢ ἐμπορευμάτων καὶ τὴν καταστροφήν τῶν τυχόν κατασχεθέντων σιμάτων.

2. Ἐν ἣ περιπτώσει τὸ σῆμα δὲν δύναται νὰ κατασραφῆ ἀνευ τοῦ ἀντικειμένου ἐφ' οὗ ἐφίσταται ἐπιτεθειμένον, τὸ πημμελειοδικεῖον δύναται ἐν ἀνάγκῃ νὰ διατάξῃ καὶ τοῦ ἀντικειμένου νὰ τούτου τὴν καταστροφήν ἐν ὄλιῳ ἢ ἐν μέρει.

3. Τὴν ἀφαίρεσιν ἢ καταστροφήν αὐτῶν δύναται νὰ διατάξῃ τὸ δικαστήριον καὶ ἐν περιπτώσει ἀθώωσεως τοῦ καταγεγραμμένου ἐὰν κρίνῃ ὅτι ὑφίσταται κίνδυνος συγχύσεως.

Ἄρθρον 30.

Ἀρμοδιότης τακτικῶν δικαστηρίων.

Τὰ τακτικά δικαστήρια οὐδεμίαν ἀρμοδιότητα ἔχουσιν, ὅπου καθίστανται κατὰ τὸν παρόντα νόμον ἀρμόδια τὰ δικαστήρια σιμάτων Αἰ ἀποφάσεις τῶν δικαστηρίων σιμάτων εἶναι ὑποχρεωτικαὶ διὰ τὰ τακτικά δικαστήρια καὶ πάσαν ἄλλην ἀρχήν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ΄.

Συσκευασία

Ἄρθρον 31.

Προϋπόθεσις προστασίας.

Ὡς σῆμα προστατεύεται καὶ ἡ συσκευασία τοῦ προϊόντος ἢ ἐμπορεύματος ἐφ' ὅσον αὕτη δὲν εἶναι κατὰ τὸν χρόνον τῆς καταθέσεως τῶν γνωστῆ ἐκ δημοσιευμένων περιγραφῶν ἢ σχεδίων ἢ ἐκ δημοσίας χρησιμοποίησεως ἐν τῇ ἡμεδαπῇ ὥστε νὰ καθίσταται δυνατὴ ἡ χρησιμοποίησις αὐτῆς παρὰ προσώπου εἰδικοῦ.

Ἄρθρον 32.

Κτήσις δικαιώματος.

1. Τὸ ἐπὶ τῆς συσκευασίας δικαίωμα γεννᾶται διὰ τῆς καταθέσεως αὐτῆς ὑπὲρ τοῦ καταθέτου, ἐφ' ὅσον αὗτος εἶναι ὁ δημιουργὸς ταύτης ἢ καθολικὸς ἢ εἰδικὸς διάδοχος τοῦ δημιουργοῦ.

2. Κατὰ τὴν ἐνώπιον τῆς ἀρμοδίας ἀρχῆς κατάθεσιν τῆς συσκευασίας ὁ καταθέτης θεωρεῖται ὡς δημιουργός.

Ἄρθρον 33.

Προστασία τοῦ δημιουργοῦ.

Ἐὰν ἡ συσκευασία ἐδηλώθῃ παρὰ προσώπου μὴ δικαιουμένου πρὸς τοῦτο, ἐκεῖνος εἰς τὴν πνευματικὴν δημιουργίαν τοῦ ὁποίου ὀφείλεται αὕτη ἢ ὁ καθολικὸς ἢ εἰδικὸς τοῦτου διάδοχος δύναται ν' ἀξιώσῃ ὅπως μὴ γίνῃ δεκτὴ πρὸς κατάθεσιν ἢ ὡς σῆμα δηλωθεῖσα συσκευασία, ἀκόων, ἐν προκειμένῳ τὰ ἐν ταῖς ἀρθροῖς 8, 9 καὶ 11 ἐνδίκῃ μέσῃ, ἐὰν δὲ ἔχει χωρὴν καταχώρισιν ταύτης δύναται νὰ ζητήσῃ τὴν διαγραφὴν ἐντὸς τριετίας ἀπὸ τῆς καταθέσεως.

Ἄρθρον 34.

Προστασία.

Ἐπὶ συσκευασιῶν ἰσχύουσιν ἅπασαι αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ΄.

Εἰδικαὶ καὶ μεταβατικαὶ διατάξεις

Ἄρθρον 35.

Ἄλλοδαπὰ σήματα.

1. Ἑλληγες ἢ ἄλλοδαποὶ ἔχοντες ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος τὴν ἐπαγγελματικὴν αὐτῶν ἐγκατάστασιν δύνανται νὰ προστατευθῶσι κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου, ἐὰν εἰς τὴν πολιτείαν ἐνθα εἶναι ἐπαγγελματικῶς ἐγκατεστημένοι προστατευόμενοι τὰ σήματα αὐτῶν καὶ ὑφίσταται ἐν αὐτῇ ἀμειψιότης διὰ τὴν προστασίαν τῶν ἐλληνικῶν σημάτων καθιερωμένη διὰ διεθνούς συμβάσεως ἢ δι' ἀγαλλαγῆς κυβερνητικῆς δηλώσεως μεταξὺ τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς ἄλλοδαπῆς πολιτείας.

2. Πρὸς ἀπόλαυσιν τῆς προστασίας ἐν Ἑλλάδι ἀπαιτεῖται ἢ συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου κατάθεσις τοῦ σήματος, διὰ τὴν ὅποιαν πλὴν τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 5 στοιχείων προστατεύονται καὶ

α) Ἀπόδειξις τῆς ἀρμοδίας ἄλλοδαπῆς ἀρχῆς ὅτι κατὰ τὴν νομοθεσίαν τῆς ἄλλοδαπῆς πολιτείας, ἐνθα εὐρίσκεται ἢ ἐπαγγελματικῶς ἐγκατάστασις τοῦ αἰτούντος προστατεύεται τὸ σῆμα τοῦ ὁποίου ζητεῖται ἢ ἐν Ἑλλάδι κατάθεσις. Ἡ ἀπόδειξις αὕτη δέον νὰ ἀναγράφῃ τὴν χρονολογίαν τῆς ἐναρξέως τῆς ἐν τῇ ἄλλοδαπῇ πολιτείας προστασίας τοῦ σήματος, εἰς περιπτώσει δὲ σήματος ἔχοντος ὠρισμένην ἐγχρωμὴν σύνθεσιν δέον νὰ φέρῃ ἐπισημασμένον ἢ ἐπισημασμένον τὸ σῆμα κατὰ τὴν ὠρισμένην ἐγχρωμὴν του σύνθεσιν.

β) Εἰδικῶν πληρεξούσιον ἐγγράφον κεκυρωμένον παρὰ τῆς ἀρμοδίας ἐλληνικῆς προξενικῆς ἀρχῆς περιέχον καὶ δήλωσιν περὶ ὑπαγωγῆς εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῶν ἐν Ἀθήναις Δικαστηρίων. Ἡ δήλωσις αὕτη δύνανται, νὰ ἀναπληρωθῇ καὶ διὰ πράξεως τοῦ πληρεξουσίου τοῦ αἰτούντος ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου Ἐπιμελητῆρος.

3. Πᾶντὸς κατὰ τὴν κατάθεσιν προστατευόμενου ξενογλώσσου ἐγγράφου κατατίθεται καὶ ἢ εἰς τὴν ἐλληνικὴν μετάφρασιν, κεκυρωμένην παρὰ προσώπου ἔχοντος κατὰ νόμον δικαίωμα ταύτης μεταφράσεως.

4. Ἡ προστασία τοῦ ἐν Ἑλλάδι κατατεθέντος ἄλλοδαποῦ σήματος παύει αὐτοδικαίως ἐν Ἑλλάδι, ἀφ' ἧς ἐληξεν ἢ κατὰ τὴν νομοθεσίαν τῆς ἄλλοδαπῆς πολιτείας προστασία αὐτοῦ.

Ἄρθρον 36.

Δελτίον Ἐμπορικῆς καὶ Βιομηχανικῆς Ἰδιοκτησίας.

1. Πᾶσαι αἱ ζημιοσεύσεις, αἱ γινόμεναι διὰ τοῦ Ἐπισήμου Δελτίου Ἐμπορικῆς καὶ Βιομηχανικῆς Ἰδιοκτησίας, θὰ γίνωνται ἐφεξῆς δι' εἰδικῶν τεύχων τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ἐκδιδομένου κατὰ δεκαπενθήμερον ὑπὸ τὴν ὑπότιτλον «Δελτίον Ἐμπορικῆς καὶ Βιομηχανικῆς Ἰδιοκτησίας».

2. Τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 3 τοῦ ἀπὸ 1)8 Σεπτεμβρίου 1924 Διατάγματος «Ἐπίσημον Δελτίον Ἐμπορικῆς καὶ Βιομηχανικῆς Ἰδιοκτησίας» παύει ἐκδιδομένον.

Ἄρθρον 37.

Ἀμοιβὴ μελῶν δικαστηρίων σημάτων.

Τὰ κατὰ τὰ ἄρθρα 5 καὶ 10 κατατιθέμενα παρὰ τῶν Ταμείων Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων χρηματικὰ ποσὰ διὰ τὴν κατάθεσιν σήματος ἢ τὴν ἀσκῆσιν ἐνδίκου μέσου διατίθενται μεταξὺ τῶν συνεδριασάντων μελῶν τοῦ εἰσκειμένου δικαστηρίου καὶ τοῦ γραμματέως, λαμβάνοντος τὸ ἕμισυ τοῦ ἀναλογούντος εἰς ἕναστον μέλος ποσοστοῦ.

Ἄρθρον 38.

Μεταβατικαὶ διατάξεις.

1. Ἡ ἰσχύς τοῦ παρόντος νόμου ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1940.

2. Αἱ ὑφιστάμεναι ἐκκρεμεῖς δηλώσεις περὶ καταθέσεως σήματος κρίνονται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου. Ὡς ἐκκρεμεῖς θεωροῦνται αἱ δηλώσεις ἐφ' ὅσον δὲν ἀπεφάνθη ἢ δευτεροβάθμιος ἐπιτροπὴ σημάτων, ἢ δὲν παρήλθεν ὁ χρόνος τῆς προσφυγῆς ἐνώπιον τῆς δευτεροβάθμιου ἐπιτροπῆς. Ὡς χρόνος καταθέσεως τῶν ἐκκρεμῶν δηλώσεων θεωρεῖται ὁ χρόνος τῆς συντάξεως τῆς ἐπὶ τῇ βάσει τῶν καταργουμένων διατάξεων ἐκθέσεως. Αἱ κατὰ τὴν ἐναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου ὑπάρχουσαι ἐκκρεμεῖς δίκαια ἐνώπιον τῶν τακτικῶν δικαστηρίων κρίνονται ὑπὸ τούτων ἐπὶ τῇ βάσει τῶν προϋφισταμένων διατάξεων.

3. Αἱ προθεσμιαὶ αἱ ὀριζόμεναι ἐν τῷ ἄρθρῳ 15 διὰ τὴν διαγραφὴν ἢ τὴν κατατεθειμένου σήματος τινὸς κατὰ τὰς ἐν αὐτῷ ἀναφερομένας περιπτώσεις ἀρχοῦνται ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου.

4. Τῶν πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου κατατεθειμένων σημάτων τῶν ἀντικειμένων εἰς τὰς διατάξεις τῶν περιπτωσιῶν δ' καὶ ε' τῆς πρώτης παραγράφου τοῦ ἄρθρου 3 διατάσσεται ἢ διαγραφὴ κατὰ τὸ ἄρθρον 15 τοῦ παρόντος αἰτήσεσι τοῦ Ἑπιμελητῆρος τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ἢ τοῦ Εἰσπγγελέως τῶν ἐν Ἀθήναις Πλημμελειοδικῶν, ἢ παντὸς Ἐμπορικῶν καὶ Βιομηχανικῶν Ἐπιμελητηρίου. Ἡ περὶ διαγραφῆς αἰτήσεις δέον ὅπως ὑπ' ἐληθῆ ἐντὸς ἔτους ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος.

5. Τῶν μέχρι τοῦδε γινομένων καταθέσεων συσκευασιῶν ὡς σημάτων, δύνανται νὰ ζητηθῇ ἢ διαγραφὴ παρὰ τοῦ δικαιομένου πρὸς τοῦτο, ἐντὸς τριμήνου ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου.

6. Ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος καταργοῦνται οἱ νόμοι ΒΡΝΣΤ', 2196, 2659, τὸ ἄρθρον 3 τοῦ νόμου 2880, ἢ παράγραφος πρώτη τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ νόμου 3092 τὰ ἄρθρα 3, ἢ δευτέρα παράγραφος τοῦ ἄρθρου 4, τὰ ἄρθρα 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, ἢ παράγραφος πρώτη τοῦ ἄρθρου 12 καὶ τὸ ἄρθρον 13 τοῦ διὰ τὸν νόμου 3162)1928 κωρωθέντος Νομοθετικῶν Διατάγματος τῆς 12 Νοεμβρίου 1927, ἢ παράγραφος πρώτη τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ νόμου 3980, τὰ Β. Δ. τῆς 3ης Οκτωβρίου 1922, 29 Αὐγούστου 1923, 12 Ἀπριλίου 1924, τῆς 13ης Ἰανουαρίου 1925, τῆς 9)18 Σεπτεμβρίου 1925, τὸ Β. Δ. τῆς 1ης Φεβρουαρίου 1928, τῆς 7 Αὐγούστου 1928, τὸ ἀπὸ 13 Ἀπριλίου 1935 Β. Δ., ὁ νόμος 6421 καὶ πᾶσα ἄλλη διάταξις ἀντικειμένη τῷ παρόντι νόμῳ, τὰ τῆς ἐκτελέσεως τοῦ ὁποίου κανονισθῆσονται διὰ Β. Διαταγμάτων προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Ἑπιμελητῆρος ἐκδιδομένων, δι' ὧν δύνανται καὶ νὰ καθορισθῶσι τὰ ἐμπορεύματα ἢ προιόντα κατὰ κλάσεις. Κατὰ τὴν κατάθεσιν τοῦ σήματος ἢ προιόντος κατὰ κλάσεις δέον ὅπως καταβάλλεται ἠξιεσμένον τέλος καταθέσεως, καθ' ἃ εἰδικώτερον θέλει ὀρισθῆ διὰ τῶν ὡς ἀνω Β. Διαταγμάτων.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29 Σεπτεμβρίου 1939,

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

Τὸ Ἑπιμελητικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

Τὰ Μέλη

ΑΓΙΣ ΤΑΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, Ι. ΔΟΥΡΕΝΤΗΣ, ΑΝΔΡ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ, Ι. ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ, Γ. ΚΥΡΙΑΚΟΣ, Η. ΚΡΙΜΠΑΣ, Σ. ΠΟΥΛΥΖΩΓΟΠΟΥΛΟΣ, Π. ΠΑΠΑΒΑΣΙΛΕΙΟΥ, Π. ΟΙΚΟΝΟΜΑΚΟΣ, Α. ΤΖΙΦΟΣ, Κ. ΜΠΟΥΡΜΠΟΥΛΗΣ, Χ. ΑΛΤΙΒΙΖΑΤΟΣ, Θ. ΝΙΚΟΛΟΥΔΗΣ, Κ. ΜΑΝΙΑΔΑΚΗΣ, Κ. ΚΟΤΖΙΑΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 3 Ὀκτωβρίου 1939.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ἑπιμελητῆρος

ΑΓΙΣ ΤΑΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ